

מיאחורי

הכותרות

הרב הירושלמי הצעיר הוא אי שיות ידועה בעיה"ק. גם בזכות עצמו — שהוא מורה וגדול בתורה — וגם בזכות אביו, שהוא עסקן דתי ידוע ברבים. והנה לפני זמן מה, התפרסם ראיון פומבי, באחד ממצעו התיקשורת, ובו הוצגו חיי המשפחה של הצעיר ורעייתו הרבנית, כסמל למשפחה יהודית משוכבת. אבל מה עושה השטן? מאחורי הכוורת, התמונה שונה קצת, אביו, באותה עת שהראיון התפרסם, כבר אירע השבר בבק. הרבנית הצעירה גילתה עובדה מסוימת, לא נעימה כל כך, ולקחה בדיכיון נפשי. ועכשיו הם הולכים להתגרש בגלל זה.

ארבעה תחת חופה אחת

השידוך המרובע, של מישפחת בראון מקליפורניה ומישפחת דיגמי מאשקלון, התחיל, כמו הרבה דברים רציניים, ככה שתם, בבדיחה.

רינה דיגמי, שחרורת, בת 22, עובדת כמלצרית במיטעדת סטייג' הכשרה בלונדון, לאחר נדודים של שנה ברחבי אירופה, כשאחד הסועדים ניסה להתייחס אליה, שאל אותה מאין היא. "אני שר השיבה, מישראל — אמר לה: „אני מתחתן איתך.“ בצחוק כמובן.

צחוק צחוק, אבל השבוע יצאה תחתיה מהצחוק הזה.

הנרי סיימונס בן ה-39, לא ויתר על הנערה הצעירה ממנו ב-17 שנה. למחיה פגישה הראשונה הוא חזר לסטייג'.

ביקש את כתובתה של רינה בישראל. רינה נתנה לו כתובת לא נכונה. אבל יומיים לפני שעזבה את לונדון בדרכה חזרה לישראל, התחרטה, נתנה לו את הכתובת הנכונה: „מאקסימוס — יבוא

רינה, יואל, ננסי, הנרי

לבקר, אמרה לעצמה.

המאקסימוס היה ארך בדיוק שבוע ימים. לפתע, הופיע הנרי בפתח ביתה באשקלון, והם החלו לצאת. „סוף סוף מצאתי לי מרגוע מנדודי הרבים,“ אמר השבוע הנרי, יליד אנגליה. בארבע השנים האחרונות, עבר כימעט את כל העולם, במסע-טיולים מרתק.

אבל זה היה כבר אחרי החופה. זמן רב קודם לכן — מייד לאחר שבא ב"ק עקבות רינה לישראל — שלח הנרי מתנה לאחותו ננסי בקליפורניה ליום-הולדתה ה-21: כרטיס טיסה הלוך-שוב לישראל. ננסי לא התלהבה כל-כך מן הרעיון לבוא לארץ הרחוקה, אבל כרטיס טיסה טרנס-אטלנטי לא הולך ברגל. היא באה בעקבות השמש, נתן קבלה עלידי אחיה וידידתו הישראלית. כך נסתיים הסיבוב הראשון. הסיבוב השני, זמן קצר לאחר שננסי באה ל"ארץ, נפתח כשיואל — אחיה של רינה — גנש את ננסי — אחותו של הנרי.

„למה לא אמרת לי שלהנרי יש אחות כזו חמודה?“, האשים יואל את אחותו.

מין הוון לחון, אם לקצר סיפור ארוך, יואל שיכנע את ננסי מקליפורניה ש"מקומה לא רק בישראל — אלא אפילו באשקלון, שם הוא עובד כעגורנאי ב"מיפעל יובלגו. „באותו ערב כבר דיברנו על חתונה, וכמובן, סיפרנו להר"ים. "נהנה יואל.

בכלל ההורים היו עסוקים באותו ערב. זמן קצר לפני כן, בנפרד, צילצלו רינה והנרי מאלת, הודיעו גם הם כי הם החליטו להתחתן.

ובשבוע שעבר הם עשו זאת. אמנם, לא כל כך פשוט. היו כמובן קצת בעיות, אצל יואל וננסי, אצל בית-הדין הרבני באשדוד. „מאין אדע שהיא רווקה?“, שאל הרב. יואל הביא תעודת-רווקות מהרב של קהילת קליפורניה. אבל לרב באשדוד זה לא הספיק כל-כך. „אני לא מכיר את הרב הזה,“ ענה, והוליד או"תם איתו לאשקלון כדי לטכס עצה. רק לאחר שיכנועים, נעתר הרב להכיר ב"רווקותה של העולה החדשה.

בסוף, הכיר, והאח אחות מקליפורניה התחתנו, במכה אחת, בטקס אחד, עלידי רב אחד, עם האח והאחות מאשקלון.

ואני מקווה שבזאת הסתיימה חקו"לקטיביות הרעיונית. גם בדברים טובים לא צריך להגזים, הא?

מטורף, מטורף, - אבל עושה כסף

את בעיותיו עלידי שימוש בסמים יגיע לבית-המשוגעים. גם לי יש הרבה בעיות — אבל כל בעיית שלי תופכת לכסף.

תצחקו תצחקו — אבל הוא צודק. ל"פוסטרים שלו יש ביקוש עצום בחו"ל, וציוור שלו יתנוסס על שער אלבום האמ"נות הפסיכדלית שייצא בקרוב לאור בארצות-הברית.

בקרוב, תיפתח בתל-אביב תערוכתו „מסע אל הטירוף“, ולפי כל הסימנים, יכניס לו גם טירוף זה הרבה כסף. בצניעותו, מאמין כי תוך שנה יהיה „בקטגוריה בינלאומית של פיקאסו“.

על הצלחתו, אם כן, אין כנראה ויכוח. השאלה היא רק, כמו אצל פאוסט הזקן — מה המחיר.

אשר עיני-דור צולל מאוד בנקודה זו: „ככל שאני שוקע בעולם הסמים, אני צולל יותר ויותר בעולם קודר שאין לו סוף.“

— ואומפורטרט

גם אני שאלתי, בהתחלה. עכשיו, אני כבר יודעת — שלא נדע. עד לפני זמן קצר, הוא היה גרפיקאי מצליח ואלמוני, בן להורים דתיים. לפני שנה וחצי, הוא יצא לחפש את עצמו בעורת הל.ס.ד. הוא מצא עולם שטני — אותו הוא מנציח בציוריו.

כמו שהוא מסביר זאת: „כאשר ערכי תי בעזרת גולות הל.ס.ד. את מסעי הראי

בה. הייתי תלמיד לא טוב, כי אהבתי בחורות, והרבי לא הירשה. „יחד עם זאת, הצטיינתי בלימודים. וכי תי בפרס עלישם הרמב"ם. את כל הגאונות שלי ירשתי מאמי. אשה נהדרת. יש לה נטיות לכישוף ו"מאגיה.

אני רוצה שכל אלה שמחפשים עולם של אורגיות, כישוף וקורבנות — שיבואו

אשר וידידה

שון לארץ הפלאות. לא שיערתי שאני עומד לפתוח דף חדש בחיי. עד אותו יום הייתי גרפיקאי, נשוי ונחמד. אחרי הטירוף, ראיתי את עצמי כאלהות — וגם כשטן. תחת דהף חזק, ציירתי את אשר ראיתי. וזה היה הציוור הראשון שלי.

מאו, נוטל אשר (30) סמים פעמיים בשבוע, כשבסיום כל טריפ מונחת לפניו יצירה סוריאליסטית פסיכדלית. המצטיינת בקומפוזיציה שופעת בסיגנון הבראוק, ועשירה באלמנטים של כישוף, מיק, וכ"מובן ציונות. איך אפשר אחרת.

יחד עם זאת, הוא מתנגד להתרת סמים לכל דיכפין: „מי שחושב שיצליח לפתור

אלי. אני אוהב לקחת סמים בחברת הרבה אנשים, כי אני מחפש קורבנות. אני משתלט עליהם בעזרת מבטים. נותן להם מבט כזה, ואו אני עושה איתם מה שאני רוצה. מבחינה מינית, אשה שתשכב איתי — לא תרצה גבר אחר במשך שנה. זה נהדר לראות איך שאני שים משתעבדים לי. באורגיות שאני עו"שה בסטודיו שלי, מתעללים כולם לקצב חלילי.

מכל נצחון אני אוסף כוח. פעם הכרחי תי בחורה, בכוח המחשבה בלבד, לחול על הרצפה ולבקש סליחה כי היא העזה ללסוף לי את הרגל. צ'רלס מנסון, שרצח